

[Ole Vagn Christensen]

den behandling fået svar fra nogle af de kommuner, der bruger alt for lidt på ungdomsarbejdsløshedsbekæmpelsen. De gør det ikke, fordi de ingen unge arbejdsløse har – tværtimod har de mange; det er i høj grad de kommuner, der har mest behov for at gøre noget, fordi deres ungdomsarbejdsløshed ligger over gennemsnittet – heller ikke, fordi de er totalt ligeglade med ungdommen, nej, men fordi regeringen udsulter dem i bloktilskud, hvilket også sker af sparehensyn. Sådanne ungdommen af nedskæringerne dobbelt: først svigter staten, og så rammes kommunerne, så de heller ikke kan gøre noget. Taberne er de unge arbejdsløse.

Der er mange andre problemer, som vi har nævnt i betænkning og tillægsbetænkning. Jeg skal ikke her gå i detaljer, selv om der er mange uhyrlige resultater af forslaget. Det vigtigste er, at forslaget repræsenterer aktivitetsnedgang. Den har vi ikke brug for; den opprioritering, som man i bemærkningerne lægger op til at forslaget indebærer, findes slet ikke; tværtimod. Forslaget udspringer som bekendt af en finanslovsaftale, og sådan nogle er svære at ændre; det ved vi. I dette tilfælde lykkedes det kun på ét punkt: de radikale besindede sig lidt og opretholdt den kommunale forpligtelse i 1986, men hvad med 1987, hvad med 1988 osv.? Det kan vi ikke få noget at vide om, og man vil ikke give tilsagn om en drøftelse af behovet herinde i løbet af 1986. Sådanne nogle aftaler er gevaldig svære at ændre. Stædigheden med hensyn til at forsvare finanslovsaftaler – selv dårlige aftaler – vinder trods uklarheder i forslaget, trods dokumenterede problemer m.v. Sådanne drives politik også i et ungdomsår over for ungdommen.

Der er andre muligheder. Der er andre veje, man kan gå. I Sverige har socialdemokratiet gennemført en ungdomslov, som sikrer alle unge under 20 år et job, hvis de bliver ledige. Det er en helt anden og mere positiv vej at gå. Her i Danmark opgiver regeringen at føre arbejdsmarkedspolitik og efterlader kun de traditionelle beskæftigelsesprojekter til ungdommen; alle perspektiver er væk. Samtidig splittes ungdommen op, og den hårdest ramte gruppe lukkes helt ude af arbejdsmarkedet.

Socialdemokratiet ønsker en mere aktiv linje i arbejdsmarkedspolitikken og i ungdomspolitikken. Socialdemokratiet vil i den

kommende tid sætte fokus på dette emne, som er aktuelt både på grund af den alt for høje ungdomsarbejdsløshed og på grund af ungdomsåret, som vi mener skal tages seriøst. Socialdemokratiet vil sikre ungdommen reelle, kompetencegivende uddannelses tilbud og perspektivrige beskæftigelsesprojekter, der indeholder produktion med afsætning for øje. Vi vil kæde det sammen med løsninger på praktikpladsproblemet og en styrkelse af den reelle ungdomsvejledning i sammenhæng med arbejdsformidlingssystemet. Det er alt sammen elementer i en aktiv, ungdomsvenlig politik, der sætter ind med en markant indsats. Det står i skærende kontrast til regeringens ideologiske, opgivende og passive politik, hvor alene besparelsernes omfang bestemmer indholdet af den politik, man vil føre.

Man kan vælge at ønske regeringen til lykke med, at den nu fuldfører sit felttog imod jobkabelsen. Det lykkedes at få de radikale med på at kvæle denne idé. Der er til gengæld ingen grund til at ønske ungdommen til lykke med dette lovforslags vedtagelse; tværtimod. Ungdommen skal holde ud og arbejde for at gøre opmærksom på sine egne forhold, for i fællesskab kan ungdommen og socialdemokratiet i samarbejde med alle positive kræfter dreje udviklingen i en helt anden retning, der giver positive resultater til gavn for hele ungdommen.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Sådan gør man det: man lader oppositionen tage ordet og lader være med selv at tage ordet, og så kan de ellers stå dér og råbe og skribe. Det er de samme politikere, som står og breder sig på grundlovs møderne om vores fornemme demokrati, om, at vi sandelig skal have mindretalsbeskyttelse, og at vi skal have diskussion i samfundet.

Nå, men jeg agter at bruge min taletid. Denne lovgivning skal som bekendt afløse jobkabelsordningen, og intet tyder på, at der vil blive skabt det samme antal arbejdspladser, som det trods alt besvær, ikke mindst besvær på grund af det borgerlige flertal, lykkedes at skabe i forbindelse med jobkabelsloven. Der kom dog nogle arbejdspladser i gang. Vi har her et ganske klart eksempel på, at den borgerlige ideologiske kamp imod alt, hvad der blot ligner